

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ՀԱՐՈՒՏԻ ՈՐԴԻՈՅՆ ՊԱՆԴԻՏՈՒԹԻՒՆԸ

- 56) Մինչ կը զըննէի ես այդ բարձունքներ,
Կար կէտ մ'որ պէտք չէր մընալ անտեսուած,
Հըպարտ Մորաթի դաշտն Հայրենասէր,
Սոսկմամբ կը տեսնես հոն յաղթն մեռնողաց,
Ոչ իսկ կը շիկնիս վասն դաշտ գրաւողաց.
Հոն է, կը ճըչան մեռելքն անշիրիմ,
Ոսկրակոյտ մը որ դարերով մընաց,
Յաղթական կամար ըսթիճեան եզրին՝
Անգերեզման ոգիներ ճչացին անվերջ՝ ցայգին:
- 57) Ուաթըրլուն - Գանի կ'մրցեն նախճիրով,
Մորաթ, Մարաթոն կ'ապրին փառանուամբ,
Անբիծ ու շրքեղ յաղթանակներով,
Ռազմը շահած հեզ սըրտով ու ձերամբ,
Հըպարտ, եղբայրական քաղքենի զօրամբ.
Ոչ մըրցումներով նենգ իշխանական՝
Ընդմիշտ անէծքի ողբով պարարուն.
Այլ մըրցակիցք ելած արդար մըրցման,
Թագին օրէնքն Աստուածային չեղած պայման:
- 58) Միակ պատի մը՝ առանձին մի սիւն,
Հին օրերու ցաւի, գորշ կերպարանքով,
Վերջամնաց աւերը տարիներուն՝
Կը նայի հիմայ շրփոթ նայուածքով.
Ինչպէս քար կըտրած մէկուն կեցուածքով.
Արդ կեցած կարծես գիտակցութեամբ, բայց
Նաեւ զարմանքով որ, քայքայուած չէ,
Մինչ իր տարեկից պերճանքն մարդու ձեռած
Աւէնիզըմ հպարտ երկիրն է արդէն հաթուած:
- 59) Ու հոն - Օ՛, ինչ քաղցր, ու ի՞նչ անուն սուրբ,
Յուլիանէ - դուստըր - երկնի նըփուած.
Պահանջով մը իր սըրտի բարենուրբ,
Երկնամօտ որ փըլաւ իր Հօր շիրմին դիմաց
Արդարութիւնն էր արցունքին դէմ բայց,
Ան կեանքն իր տըլաւ փոխան արդարութեան
Մեռաւ վասն անոր որ փըրկել չկրցաւ,
Առանց կեսանդրի է իրենց գերեզման
Ուր Սափորին մէջ, մէկ միտք, մէկ սիրտ մէկ փոշի կայ միայն:

(շարունակելի)

LORD BYRON

Թրգմն. Մուրատ Մանուկեան